

кандидату, як п. Земляковскій, — винулих в ої, як один, без рожницї вїронсповїданї и народности, такъ сильно агитувати противъ Ексселенціи? Чиже застановились они добре надъ тымъ: чи безъ п. Земляковскога моголабы порушатись справно далше вся машина державна Австриї?.. И що се ошунуало ихъ поднятї такїй ненадїйний бунт? На пр. вь Станиславовї ходило такожъ о кандидата, котрому центральный комитетъ бувъ противний и сей кандидатъ перейшовъ; але дръ Каминскій есть популярный вь Станиславовї, взьєднавъ собѣ такожъ Русинѣвъ, и пр. и пр. А ту вь Дрогобычи беруться наразъ якѣсь обскурии противники центр. польского комитету ставити кандидатуру якогось д-ра Леховскога, и то противъ самогъ Ексселенціи... Дръ Леховскій отримуе 304 голоса; противъ „выбраного“ министра Земляковскога вноситься протестъ... „Dziennik Pol.“ покивавъ на все се головою и замѣтивъ здивованный, що всего того не розумѣе. „Gaz. Narod.“, котра здавна терпїть щоєд до министра godaka, освѣдчилася на половину за дромъ Земляковскимъ; а може якї личниї причины нею руководили. „Czas“ згѣршався. Але „родакъ“ — „выбранный“ — ну, и все благополучно скѣнчене. — Гдещо посягає надбѣлане намъ справозданье. Выходить зъ него дуже выразно, що вже мабуть небавомъ — и вь мѣстахъ и вь селахъ — по вѣкъ-вѣкѣвъ мине часъ, коли то уважалось простою неможливою змагань опрокиненя гдєякихъ „конечныхъ“ кандидатѣвъ. Виравдѣ виходить зъ него заравомъ, съ якими то великими цепенями при тѣмъ боротись треба, але если не маємъ остаточнотверети надѣвъ же можнѣсть легального поагождєня политичныхъ и опѣльныхъ квестїй, мусимъ вѣрити, що опираючися на запоручєныхъ намъ правахъ, мусимъ вконецъ добитись лучшей, справедливой долѣ, боже вь противномъ случаю пришлось бы намъ вконецъ ѣткнєватись на приповѣдку: голый розбою не боїтєся. Выбѣръ вь Дрогобычи показує, що вь оборонѣ опѣльныхъ, а доси систематично и безважливо нарушуванныхъ правъ, можуть станути на случай потреби всѣ, христїане и не христїане, Русинь и Поляки, — если лишь отворимо очи несвѣдомымъ, проломимо дорогу вь що-разъ ширшихъ кругахъ просвѣтѣ и самопѣзнаню. Выбѣръ сей показує, що мимо всѣхъ тяжкихъ ударѣвъ и неудачъ, сихъ кѣлька лѣтъ нашего конституційного жита не пройшло безслѣдно, що незадолго и мѣста и села пойдуть до энергичной самообороны, що праця наша, нашихъ попередникѣвъ и наслѣдникѣвъ не иде и не пропаде марно. Выбѣръ дрогобычскїй — се голосне, выразне мemento для гдєякихъ сѣтеръ, а важѣйше оно тымъ болше, що середъ натовпу всякихъ важныхъ и неважныхъ справъ, середъ майже оглушающего гамору дня, неразъ здаєся, що справи чисто-національнїй готовїй зовсѣмъ зѣхнутї зъ передъ очей нашихъ гдєякїй иншїй важнїй справы, котрї власне моглибъ немало причинитись до поеднаня роздѣданныхъ, усмирєня роздражєнныхъ, моглибъ указати намъ важнїй сїблнїй цѣли.

и „кружокъ правничїй“ и тамъ трудятся для обоопольного образованя ѣтчатїми, рѣфератами и иншими працями наукowymi. Товариство се выдало своимъ накладомъ „Руску Антологию“, а теперъ веде далше выдыванцтво „Руской Виблїотеки“ розпочатой бл. п. Онишкевичемъ, а „Академичный Кружокъ“ выдавъ повѣсти Бронима Анонима. Вѣдєнскїй товариства „Сѣчь“ и „Буковина“ мають тую именно заслугу, що не дають пропадати и идѣти руской молодежи на далекой чужинѣ, а скупляючи єи вь своѣмъ осередку пѣддержують и крѣпятъ вь нѣй народного духа, оберегаючи єи передъ вынародовленьемъ. „Сѣчь“ ѣтчитами и розправами наукowymi своихъ товариштвъ чимало причиньєсь до ихъ образованя. Подобне призначєньє, якъ тї товариства у Вѣднї, має „Союзъ“ вь Чернѣвїяхъ, де молодѣжъ руска такожъ наражена на вынародовленье вь нѣмецко-ромунской столицѣ.

Велику заслугу взьєднали бы собѣ нашї молодїй товариства, наколибъ ихъ члены пѣдчасъ ферїй свѣточныхъ и жнївныхъ займались этнографичною працею. Матерїалы этнографичнїй выданї давнѣйше Кїевскимъ ѣдѣломъ Географичного Общества моглибъ послужити вѣдрємъ такой этнографичной работы, до якої конечно треба братися съ певнымъ пѣдготовленьемъ и добре обдуманымъ пляномъ. Не сумнѣваемсь, що ще передъ выѣздомъ на жнївнїй ферїи уложатъ собѣ нашї братчики плянъ такого вакаційного труда и вернутъ осенєю съ богатыми скарбами до своихъ кружкѣвъ.

Съ признаньемъ такожъ пѣднести мусимо, що нашї академичнїй товариства пѣлкають съ великимъ замилованьемъ сѣбѣ хоральный, а именно адобули собѣ вже ширшу славу хоръ „Академичного Братства“ и „Союза“. Всякїй мусить признати, якъ важнымъ ередствомъ есть сѣбѣ до разбудженя національного почувѣ-

„Согорѣчна акція wyborча при wyborѣ посла до сейму зъ мѣста Дрогобыча, — шпутье намъ, — показала ясно, що мѣжъ тутешною працюючою верствою починась будитись самовѣжа и почутье правъ. Доказомъ сего була такожъ ѣтзова неруководьлннѣвъ и передѣмѣцьанъ, котра була мѣжъ-то початкомъ цѣлон акції. На ѣтзѣвъ сѣй мовѣ-то початкомъ цѣлон акції. На ѣтзѣвъ сѣй подписанї имени 41 особѣ. ѣтзѣвъ починаєсь словными, що найяснѣйшїй монархъ надавъ мѣстамъ право wyborу не для того, чтобы мандатъ достався вь руки людей, котрї нѣчого опѣльного єтъ станомъ мѣщанскимъ не мають, не знаютъ его потребѣвъ, не дотыкались его раць... а убѣгались и убѣгаються о мандаты тѣлько за про свой „гоноръ“ або про личнїй користи, и самї навѣтъ не разъ по-при тѣмъ давали насъ, ремѣсоникѣвъ, мѣщанъ, безъ рожницѣ вѣронсповѣданя... Станъ рѣшачей грѣбнїй! Последнїя пора — поправити лихо... Не вѣрмо гарнымъ словамъ, — выбираймъ своего. Порозумѣймося и станьмо всѣ бурмїстръ зборѣ wyborцѣвъ, котрїй прибравъ скоро такъ бурнїй характеръ, що гдєякїй „поважнѣйшїй“ обыватель поутѣкали зъ салѣ ѣнкомъ. Причину замѣшаня була она обставина, що бурмїстръ хотѣвъ конце дати „выбратьсь“ на предѣдателя збору, хочъ болшесть зѣбранныхъ на се нѣкакъ прїстатї не хотѣла. Крѣмъ того пѣднослись мѣжъ зѣбраными голосаы домагаючися wyborу „передьвыборного комитету“, до чего однакоже мєнеры постановили нѣкакъ не допустити, бо и ту булибъ переголосованїй. Мєнеры радї були сѣ помочєю всякихъ замовленыхъ крикунѣвъ за пожу цѣну перефоруєвати (на зборѣ) кандидатуру п. Земляковскога, котру такожъ и ц. к. староство жвано поспирало. Щоже, коли зборѣ не хотѣвъ навѣтъ слухати справозданя delegata самозваного передьвыборного комитету (польского). Тогда-то мєнеры бачучи, що не иде по ихъ думцѣ, дали крикунамъ знакъ — рѣзпочнати бѣйку, а самї чимъ борше наживали пятами. На щастье, зѣбранїй мѣщане и ремѣсонике не далися надъжити до бѣйки та до екоєеѣвъ. Скоро лишь мєнеры зникли зъ салѣ, розѣдїшлясь повола и всѣ другї, смѣючися и жаргуючи собѣ зъ ѣтвѣга богатыхъ мєнерѣвъ.

Дня 27 мая ѣтбуєвоє другїй зборѣ wyborцѣвъ, скликаний вже не богатыми мєнерами, але режѣ снїками и мѣщанами; на сѣмъ зборѣ не бувбы вже нѣкого на лѣкъ найшовѣ нѣякого фабриканта, лихваря або ц. к. урядника. Передъ зѣбраными выступивъ съ кандидатскою промовою запрошенїй на кандидата, загалньо любленїй лѣкаръ дръ Леховскїй. Кандидатъ заявивъ, що програмы политичной розвивати не буде, такъ якъ сѣмъ фактично на политику майже нѣякого впливу не має (але мѣгбы мати, и то дуже значнїй — *Red.*). Кандидатъ есть Полякомъ, але стоить рѣшучо за повню рѣвноправностєю всѣхъ народностєй и вѣрѣ, и думаетъ, що люде доброй волѣ повиннѣбы безъ рожницѣ народности и вѣрї лучитись, тымъ болше, що теперъ верховодятъ элементы ретрограднїй и консервативнїй. Пришовъ часъ, чтобы вже разъ и пролетарїя у-

тя. Дѣбачивъ се своимъ быстрымъ поглядомъ пак. Юлїанъ Лавровскїй и заходивєя дуже пильно коло того, щобъ основати музичне товариство руске „Торбѣанъ“. Гадка порушена покѣйникомъ и доси не вѣйшла въ житье, хочъ на поли артистичнѣмъ ще наибѣльше силъ выдали Русинь вь музичѣ. Поки отже возьмєся кто за переведєньє сєи высокої гадки, нехай нашї молодїй товариства сповняють хочъ вь части пѣсля силъ своихъ тую важну задачу освѣдомленя масъ народныхъ сѣ пѣдмогою сѣбѣву. Дуже велику прислугу народнѣй справѣ вьробилибъ нашї братчики, еслибъ щорѣчно устроєвали не тѣлько литературно музикальнїй вечернїцѣ въ Львовѣ, але пѣднїялись пробѣдокъ вь такїй цѣли по провинціи. Не сумнѣваемсь, що вь кожѣмъ мѣстѣ руской Галичины найшлисьбы люде охочї, котрї пѣшлибъ имъ на руку и помогли устроєвати такїй пробѣдки. Пробѣдки нѣмецкихъ або českїхъ товариштвъ и кружкѣвъ сѣбѣвѣдскихъ та ихъ національнїй успѣхи можуть послужити вѣдрємъ и заохотою для рускихъ товариштвъ академичныхъ. Звѣстно такожъ, что по многихъ селахъ и мѣстечкахъ народѣ пришовъ до почутя красы и позаводивъ сѣбѣ хоральный, а великїй заслугу на тѣмъ поли положивъ п. Гавр. Горєцкїй. Нехай же и нашї братчики, вправнїй вь науцѣ сѣбѣву, идуть за проводомъ п. Горєцкого (звертаємсь сѣ тожєкъ просьбою и до Ч. ч. теологѣвъ), та выѣхавши на ферїи выучують нашихъ селянъ и мѣщанъ хорального сѣбѣву и организують сѣбѣвѣдкїй товариства. Буде то такожъ важнїй причинюкъ до освѣдомленя народныхъ масъ, а тымъ промостимо дорогу нашѣй суспѣльнѣй працѣ, допоможьмо лекше осягнути цѣль морального пѣдвыгненя и национального ѣтдрѣженя руского народа. (Далше буде.)

Олегъ.

пѣнулїсь за свои права, котрими доси другї покидують и выслугують. Пролетарїя жидѣвскїй есть неменьше численнїй, якъ христїанскїй, а и нужда его неменьша. Кандидатъ кажє се яко лѣкаръ на пѣдставѣ своего досвѣду. Лишь темнѣта и недостача самовѣжи не позволяли доси прозрѣти вымыслюванымъ; тожъ треба просвѣты, и еще разъ просвѣты. Що до экономичной програмы, то кандидатъ думаетъ, что держава повинна на случай потреби давати и обезпечувати працю. Доси чи то вь фабрикахъ, чи при будѣвъ желѣзницѣ и пр. тянуть вѣсь користи капиталисты-пань, Свєпєги, Вайсы, Шварцы и т. п. „Unternehmer-y.“. А робѣтнїкъ мусить брати, що дають, бо хочеєя ѣсти. Держава повинна спомогати фондами пѣдбѣно якъ доси рѣльнїкѣвъ (але якъ! *Red.*), такъ и ремѣсоникѣвъ, давати пожички, посередничити при закладаню опѣлками робѣтнїчими фабрикѣ, вь котрыхъ самї робѣтнїкѣ былибы своими панями, а не вымыслюючїй капиталисты. Требабы такожъ знєсти „обшары“ двѣрокъ, такъ якъ черезъ те усунулибысь хочъ вь части роздѣль людеи на клѣсы и умознїявивысь справедливейшїй розкладъ тягарѣвъ на всѣхъ членѣвъ громады. А именно о грошѣ при дѣтєперѣшнѣмъ сѣмъ пѣдѣль ходило и ходитъ, якъ и вь всѣхъ иншихъ справахъ „краєвыхъ“ та „державныхъ“, хочъ при тѣмъ все пѣдсужаються нѣбы-то иншїй „важнїй“ причины та тратится богато гарно дѣбранныхъ слѣвъ. Далше противитєся кандидатъ дѣтєперѣшнѣмъ способѣво голоєованя при выбѣрахъ; такъ на пр. вь мѣстахъ выбѣрають сотки и тыєчѣ бѣднѣхъ тѣлько само радныхъ (або „выборцѣвъ“ по селахъ; *Red.*), кѣлька кѣльканацѣть або кѣлькадєєсь богачѣвъ. Воѣмъ вѣдомо, куды обертаються у насъ людскїй грошѣ; тожъ конечно отїсла контроля госнодарки громадской, повѣтѣвой и краєвой. — Що дѣтучить шкѣлѣ, то пѣредѣсьмъ повинна кожда школа нѣбыти бути зовсѣмъ безплатна; держава накладаетъ вь нашихъ часахъ такъ великїй податки гроша и кровя на горожанъ, що горожанє мають неоспоримє право домагатись бѣдай просвѣты ѣт державы. Кандидатъ буде старатись о помножєньє числа шкѣлѣ народныхъ и о заводжєньє шкѣлокъ „Фрєблѣвскихъ“. Вконецъ завѣзвать кандидатъ держатись разомъ, тѣсно лучитись, бо лишь тогда можна думати о якої небудь поправѣ лиха.

Яко ѣтповѣдь на сєю промову кандидатуку появилаєя гнєть потѣмъ ѣтзѣва жидѣвска, котра вь имени жидѣвскихъ ремѣсоникѣвъ и мѣщанъ горячо поручила выбѣрцѣмъ п. д-ра Леховскога на посла. ѣтзѣва сѣ, интересна своимъ содержаниемъ, показує, якъ то у насъ ширїй, незапроданїй кандидатъ або посолъ мѣгбы за собою потягнути всѣхъ людеи доброй волѣ, еслибъ вмѣсто много та незрозумѣло говорити, хотѣвъ выбѣрцѣмъ сказати кѣлька слѣвъ правды, еслибъ зъ промовы его видко було, що знає, що выбѣрцѣвъ болѣтъ. Много говорятся у насъ о *obywateleniu żydów*, а тымчасомъ вь дѣйстности ходитъ лишь о втѣгнєньє болше просвѣченыхъ, а що важѣйше, богатыхъ жидѣвъ до политичного швидню котерїй. *Obywatele* собѣ потѣмъ спокѣбно верховодятъ, а маса бѣднѣхъ христїанъ и жидѣвъ (сїхъ особливо по мѣстахъ) служитъ яко *Kanonenfutter*. Бѣдаки жиды ратуєются — яко зъ роду спрытнѣйшїй — дрѣбнїми шахрайствами, лихвою и обдїраньемъ христїанъ, выклїкуючи черезъ те супротивъ себе ненавнєсть христїанскоєи людности. Такъ то утримуєся *statu quo*, т. е. вѣчне вороганье за про дрѣбнїцѣ, а „жѣроднїй“ сѣферы остають панями ситуаціи. Часъ бувбы звернути у насъ всюды, по всѣхъ мѣстахъ и мѣстечкахъ, увагу жидѣвъ на се, что вмѣсто выслугуватись польскимъ котерїямъ, дурити и дерти своихъ нещасныхъ братєй-христїанъ, далеко лѣше для нихъ самыхъ булобъ, лучитись съ гнєтєными для трєвалої поправы опѣльной долѣ. Початокъ сего бачимо вь Дрогобычи, а що грозятъ жидамъ вь противномъ случаю, сего и говорити не треба.

Коли появлясь и жидѣвоє ѣтзѣва, пѣбачили мєнеры, що се така не жартъ. Тажъ ѣтзѣва выразно завывала жидѣвъ „лучитись сѣ христїанамї“, чтобы переперти выбѣръ д-ра Леховскога, зазначаючи, що така „згода“ (*Sohulem*) всюды умознїявилабъ поправу „опѣльной нещасной долѣ“... Нужъ тогда, коли не можъ нѣчо выпрѣсїти, — грозити и лкати; нужъ цѣкувати христїанъ на жидѣвъ. *Ks. kapońk* вь костелѣ, а о. ректоръ Василїанъ вь церквѣ на проповѣдяхъ (!) напоманали свои овєчки, чтобы або зовсѣмъ не мѣщались до выбѣрѣвъ або выбѣрли... такъ, якъ Богъ приказавъ... пана министра. Вконецъ, спрѣводжєно еще, якъ звѣстно, вѣйско для „новѣга“ выбѣрѣвого акту и для болшого осмѣленя бѣднѣхъ выбѣрцѣвъ передѣмѣцьанъ та ремѣсоникѣвъ; вѣйско було навѣтъ на корытаряхъ магистрату... Д. 31 мая ѣтбулись вольнїй выбѣры. Ре-

мѣсоникамъ мєнеры грозилы, что ѣтберутъ нѣтъ работу; грожено и вєсєлами, и арештамы, и „ѣтдравленьемъ“ зъ фабрикъ; мѣщались и ц. к. уряднїкѣ и оо. духовнїй. На разъ розѣдїшлясь при выбѣрѣ чутка, що передѣмѣцьанє поверталась при илуть до выбѣору. Шоже!.. коли було, якъ разъ заѣбно, бо п. староста замкнувъ голосованье... Дръ Земляковскїй „ѣдѣставъ“ 550 гол., дръ Леховскїй 304. Противники выбѣору п. министра вносять протестъ“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.
Австрийско-Угорска Монархїя.

(Програма подорожи цѣсаря до Стырїи и Країны) вже остаточно потверждена. ѣтѣдѣ наступитъ 1 лат. лїнїя о 8 ѣй годнїѣ рано. — Тогоже дня стане цѣсарь вь Гратваїи вь улєстьє черезъ Штїягъ Райнъ, по звидженю фабриканшєру Ляйкамъ-Лозєфстала до Грацу, где прѣбудѣ цѣсарь до 9 л. лїнїя. Зъ ѣтѣи буде робити экскурсію до поблизкихъ мѣстъ, выѣставъ фабрїчныхъ, стацій кураціннѣхъ и т. п. До Люблинъ прїѣдѣ 11 лїнїя о 5 ѣй годнїѣ по полуднї, а ѣтѣдѣ дня 16 о 7 год. рано.

(Вь справѣ перенєсеня зарпѣдѣвъ еєлтѣмъ до краю) рѣшила рада громадєко мѣста Львовѣ выєлати до цѣсаря депутацию. Депутация не могла дѣтєперъ удалась до Вѣднїя, позаякъ не было означєний день ѣвдїєнціи. Недавно завѣдомано намѣстнїцтво прїзидїю магистрату, що цѣсарь прїклонївєся прїняти депутацию, — вь виду чего буде могла она прїдєставити дѣло передъ трѣномъ.

(По поводу склѣпки вь користъ Тирольцѣ) утерѣвнїхъ ѣтѣ повнїя, котру зѣбрали мѣщанцѣ Пѣтбурга вь Пѣвнѣной Амєрїцѣ и дѣручили черезъ дипломатичного рєпрезєнтанта своего австрийскому правитєльєтву, вносєно вь часѣ заѣданя нїзшо австрийского соєму интерпєляцію, чѣму авѣтр. правитєльєство дѣтку Амєрїканцѣвъ не прїняло. На интерпєляцію тую не дѣло прїтерєство оціанально ѣтповѣди; „*Fremdenblatt*“ посягає однакоже тую справу ось якъ: „Поможа амєрїканскїй посолъ даръ той тѣлько пѣдъ тымъ условїємъ давъ правитєльєтву до розпорѣднѣости, чтобы его роздѣлїти межѣ такїхъ, котрї тогда швидко помочи потребуєвали, то знайшлось правитєльєство вь прїятнѣмъ положєню, что тогда дѣтучю добродѣтелиости монарха и стараньємъ державы такїхъ нещасливыхъ вже не було, котрї потребуєвалибы хвїлевої помочи вь тѣй стєпенї, чтобы зъ благородного дѣткѣ Пѣтбурокїхъ жєтѣльєвъ по интенціяхъ дѣтєлѣвъ и по мыєди дѣтєлѣ авѣрїканского посла совѣтѣно могла корпѣлатєся Австрийское правитєльєство уважало прѣтѣ ѣтѣтнѣмъ достоинствѣ монархїи, другимъ хвїлевої помочи поза границями державы потребуєвающимъ не робити кривды“.

(Министрѣ рѣльництва) гр. Фалькенбергъ, що ѣтбувавъ дошу подорожи вь Францію вь цѣли студїюваня тамошнѣхъ ѣтнѣшнѣхъ и истѣтїцїй господарскихъ, повернувъ вже до Вѣднїя, а натѣмъ выбѣраєся вь дорогу до Англїи министромъ торговлѣ бар. Пїно для познакомленя сѣ ѣтнѣшнѣми робѣтнїчими.

(Борба wyborча вь Чєхалѣ) теперъ вь сѣмѣ розгарѣ. Всѣ стороннїцтва выжидаютъ итерпєливо дня выбѣрѣвъ, всѣ хотѣлибы выѣтї пѣдбѣносно. Лиєта кандидатѣвъ чєского комитету выбѣрѣвого, вь котрѣмъ верховодятъ Старѣ Чєха, не вдовѣлила стороннїцтва молодѣ-чєского, покакъ помнєно вь нѣй двѣхъ кандидатѣвъ молѣдѣческихъ, котрї були дѣтєперъ послами. Вь виду того либеральне чєске стороннїцтво зарєкомєструєало енергично и комитетъ лїшнѣв дєцїзію вь кѣлькахъ округахъ самымъ выбѣрцѣмъ. Выбѣры вь курїи сєль ѣтбудутъ нынѣ.

(По поводу рєзїгнаціи посла Тонєра) послѣвъ єму прїзидєнтѣ палаты посѣлѣвъ дръ Снїєлка лиєтъ, вь котрѣмъ похваляє зложєньє мандатѣ, а то зѣ взгляду на данє слово выбѣрцѣмъ; хочєще однакоже заравомъ Тонєра, чтобы стараньє повновѣно о мандатѣ посольскїй, бо тѣлько повновѣнїй выбѣръ може єму дѣти повну сѣтїсѣкѣцію.

(Моравска рада шкѣльна) зажадала ѣтѣ окрѣжнѣи рады шкѣльной вь Бернѣ по причїнѣ прѣшенєв вноєннѣхъ многими родичами о ѣткрытї трєтѣи чєской школы вь Старѣмъ Бернѣ (*Albgrűnn*), чтобы прѣдложила спецїальне справозданье. Зъ той причїны шноннѣгѣ нѣмєцѣ либеральнїй дуже загрѣвожєн и дѣбачаютъ нєлєгалнѣнѣбѣсь вже навѣтъ вь тѣмъ, що рада шкѣльна лѣтъ пѣтаньємъ ѣткрѣты ѣколы чєской зачала зѣєтї новлѣтїєся.

(Маршалкомъ краєвымъ) вь Країнѣ замѣнованїй гр. Гуєставъ Турнѣ, а его заступнїцтво бурмїстръ зѣ Люблинъ Пєтро Граєзєлї. Країнѣ маршалка вь Дѣльматїи получивъ Войновнѣ, а заступнїкомъ маршалка именованїй Каєодѣлѣ. Першїмъ дѣломъ новыхъ сѣймѣвъ буде верѣнєнцїя выбѣрѣвъ, а централнѣгѣ нѣмєцѣ вже тепєрь не можуть укрѣти обавы, що резултѣтъ выбѣрѣвъ зѣ болшого поѣзѣтѣи вь Країнѣ буде „скѣрогованнїй“ вь ихъ некорнєсть.

(Прѣтивъ проф. Масєна) пѣднѣто на уєтѣ верспѣтѣ вѣдєнєськѣмъ, якъ то мы вже вь ѣтнѣмъ зъ попереднѣхъ чиселъ нашѣи часѣписѣ писєсли — по поводу станѣвнїцѣ, занятѣго нѣмєцѣ супрѣтивъ чєской школы на Фаворнтєнѣ и дѣєтѣ трѣализаціи желѣзницѣ, зѣвзѣтѣ асїтацію. Не оцѣнѣчилось на студєнтскїхъ демонстраціяхъ; прѣтивъ его поглядѣвъ замѣнѣфєстувалось самїй прѣфєсоръ унїверситєту. Зъвычїй прѣфєсоры свѣтѣтѣ факултєтѣвъ вручили ректорѣво адрєсу, вь ѣт-

1845 (1010 хлопків, 835 дівчат); зголошува-
лось много більше, однакже задля недостатку
місця не може було їх прийняти. При кожній
з сих шкіл знаходится бібліотека з книгами
такі для учителів як і для учеників. — По
отчитанню справозданія роздавалися нагороди. Дуже
хорошо випали послідувавши потім декламації
і співы, виконані такими малолітками, що по-
бачивши їх на улиці годібно навіть подумати,
що се вже школярі. Видко, що учителі кієвських
народних шкіл серіозно дяляться на свою за-
дачу. Присутна публіка придивлялася також
гарно видиченим ручним роботам; жал-
только, що за мало увзглядялися доси прегарні
взбріді нашой народноі ориентативки, що вироті-
м і о галицких народних школах можнаби ска-
зати. Кієвока „Заря“, з котрой мы почерпули
новішій подробиности, замічає з жалем, що пу-
блики було досьотъ немного, а з „школьничихъ
властей“ лиші одиця п. Сняидій; не було та-
кож нікого и з інших властей. „Бѣдна на-
родна школа“, коначить, — „а може се знакъ
часу?“ — О скільки зъ поданихъ въ „Зарю“ по-
дробиностей можна пізнати, дадутся „приходскій
училища“ найлукше порівняти зъ школами звѣ-
стными у насъ подъ именемъ „тривіальнихъ“.
Впадає въ очи такъ чило сихъ шкіл, якъ і се,
що заложилі они і удержуються переважно ко-
штомъ мѣста; крімъ того не треба забувати та-
машнихъ обставинъ.

— Езупити въ Египтъ — закупили, якъ доносятъ
египетскіе газети, недалеко годовного мѣста обшир-
ніи кушень землі около мѣста, на котрѣмъ росте
(еще теперъ) т. прозв. „дерево святой Дѣвы“;
подъ сими деревомъ мала пресв. Дѣва — такъ
твердять побожны переказъ — вразъ зъ родиню
отпочивати въ часъ своені утечі до Египту. Езу-
ити хотять мабути на закупленій землі выбуду-
вати монастиръ и выхавачій институтъ. „Святе
дерево“ буде находитись въ садѣ будущого ин-
ститута.

Переписка Редакції и Администраціи.

Дирекція касъ щадничихъ въ Відни приола-
ла на наші руки Авізо до отобраниа 4 зр. зъ по-
чтовой щадниці на имя Іоана Воляньского
въ Микулинець. Мы гроші отобрали, але не зна-
смо на що призначені, — просимо отже Ви. І.
Воляньского о поясненіе. — *Ви. К. зъ Калуши.*
Порушена Вами чісто обрядою справа не надаєся
до часони; оскорже вынадаєся удатись зъ зажа-
леньемъ просто до лат. консисторіи. — *Впр. о.*
Т. Шанк. зъ Станиславовъ. Даруйте, що спра-
везданье рахунковъ Буроу мусимъ задля недостатку
місця отложити на близьку будущиость. — *Ви. С.*
Правдомль. На вопіюче надзужити постенфире-
ра-жандарма зъ Г. треба конче подати жалобу
до ц. к. коменди жандармеріи въ Львовѣ, толь-
кожъ треба убезпечитись свѣдками. Само оголо-
шенье въ рускій газетѣ — (виротѣмъ ц. к. про-
кураторія сконфискувала, якъ сконфискувала
за те уступі дописи зъ Турки) — нічого не по-
може, если не внесеть жалоби. Не конче Вы самі
мусите вносити жалобу, се може учинити — зоб-
равши певні доказы — самъ выбранны нашъ
посоль. — *Ви. І. К. Порушенье въ „Дѣлѣ“ опи-
саной Вами справы, если нічого не зашкочилі о.*
Г-му, то и не поможе. Виротѣмъ сь такъ треба
отнести тамъ, где въ такихъ справахъ рѣшають.

ОТОВЗА.

„Соединенными силами!“

П. Т. І! Въ теперішній критичній хвилі,
коли то заходить пытанье о моральномъ суще-
ствованіи Русинівъ, — въ часъ, коли навіть по-
меньші народы лучшей бытѣ начинаютъ, мы же зъ
дня на день все больше тратимъ, все меншою
гороткою стаемъ, напротивъ же, наші збѣняки
побльшають ворожі намъ таборы, — рѣшило
товариство „Руска Бесѣда“ выповнити задачу на-
чату нимъ за лучшихъ часівъ, т. е. збудованье
Народного Дому въ Чернівцяхъ. Зобрана на
ою цѣль сума, дальше фондъ товариства „Руска
Бесѣда“ и надѣя на сильну моральну и матеріаль-
ну помочъ зъ стороны нашихъ Родимцівъ запе-
влять осягненье сєй труду достойной цѣли, до-
помогуть намъ придбати прибѣжище для всѣхъ
товариствъ нашихъ и для каждого Русина зъ
осѣбна; если жъ не придбаемъ пріюта для спіль-
ной вымѣны мыслей и одномышленного поступи-
ванія — розпадутся останки нашихъ товариствъ,
перестанемъ духово жити.

Звертаємося протое сь просьбою до Всѣхъ,
въ чій груди тлѣе искра любви до своего лю-
того, родного, не оставити справы жизненной для
Русинівъ на Буковинѣ, а вступити въ ряды чле-
новъ сего товариства, складаючи лепту 2 зр. яко
вотуну такоу и приспѣти на

Головній Збѣръ,

котрый для наряды надъ статутами отбудеся въ
пятницю дня 1 (13 лат.) липня о 2 годинѣ
пополудни въ комнатахъ тов. „Руска Бесѣда“
(улицы Силеного, ч. 7).

Комитетъ занимающийся основаньемъ това-
риства „Дѣмъ Народный“.

Чернівці, 6 червня 1883.

Пигуляк Геротей, председатель; *Е. А. По-
товичи,* секретарь.

Подяка.

Вп. Дирекція Банку „Славія“ надѣлила ту-
тешну Буроу Братства св. о. Николая одноразо-
вою запомогою 50 зр. За той великодушній даръ

складаемъ Вп. Дирекціи згаданого Банку щиро
подяку.

Отъ Выдѣлу Братства св. о. Николая.
Въ Станиславовѣ дня 8 червня 1883.

Теодоръ Шанковскій, прело. Буроу.

Подяка.

Вп. зарядъ „Галицкой кобы щадничой во
Львовѣ“ надѣливъ товариство „Шкѣльна Помѣчь“
одноразово запомогою въ квотѣ 50 зр. За сєй
щєдрий и великодушній даръ Выдѣлу того то-
варства именовъ бѣднои, „до школы вправъ сь
русскимъ выкладовымъ языкомъ учащавою моло-
дѣжю, складає Вп. Зарядови Гал. касъ щадничой
щиро подяку рускимъ словомъ „Суаси-Бѣгъ“!

Львовъ дня 14 (26) цѣвтя 1883.

Отъ Выдѣлу тов. „Шкѣльна Помѣчь“

Дрз Теод. Сембратовичъ, председатель; *С.
Ф. Куркира,* секретарь.

Подяка.

Выдѣлу Читальнѣ въ Рижской Воли дякує
тов. „Просвѣтъ“ во Львовѣ за обдарованье Чи-
тальнѣ 71 книжочками якъ давнѣйшихъ, такъ и
новѣйшихъ выданъ.

Рижкова Воля дня 20 червня 1883.

Теод. Памльовскій, голова; *Мих. Ходанъ,*
секретарь Выдѣлу Читальнѣ.

Учителя для учениковъ школъ людовыхъ

можно одержати на часъ вакаций зъ посередъ у-
чениковъ мужеской учительской семинарии у Льво-
вѣ. Надгорода мѣрна; за поведенье ручитєя. Ин-
тересованій родичѣ зволютъ относити до о. Сте-
фановича, катихизѣ при учит. семинарияхъ, пода-
ючи зарозумъ, якъ повинности буде мати учитель
до сповненя, и яку надгороду зможуть ему дати.
Адреса о. Стефановича: у Львовѣ, ул. Руска, ч. 3.

Просьба.

Братя во Христѣ! Ратуйте такъ нещасли-
вого чоловіка, буйшого народного учителя, Сте-
фана Паславского, котрый естъ дже сла-
быи на груди, и не може собѣ самъ на кусокъ
хлѣба заробити, бо тяжко ослабленній на силахъ.
Прото удає ся до Васъ, Братя, и просять Васъ
на милость Бога не опусотѣтъ бѣдака, але пора-
туйте, а Богъ за тоє Вамъ надгородить, а и я
буду Бога просить за ваше здорovie.

Стефанъ Паславскій, въ Корытникыхъ, поч-
та Красчинои.

Въ Сель Луць

коло Устя Зеленого, двѣ милѣ отъ
жѣлѣзничой станции въ Сзуполи
есть до вынаятти

Добрый грунтъ

складающийся зъ около 33 моргѣвъ поля, орного и
сѣножати, съ забудованьями. Наймаєся одъ осени.

О адресѣ властителя можно доведатись въ
Администраціи „Дѣла“.

Отличный ученикъ

VII klasy латиньской въ Золочевѣ.

хотячи удатись въ горы на вакациі, а не маючи
до того фондѣвъ, шукає также лекциі передовѣсмъ
въ домѣ рускомъ, священничѣмъ, а если не можливо,
то въ какомъ нѣшѣмъ. Близша вѣдомость у *М. Дов-
ганя,* ученика VII klasy въ Золочевѣ.

ЗАЯВЛЕНЬЕ.

По причинѣ великого банкротства
фабрики зигарковъ
à la ville de Genève

въ Женевѣ, въ Швайцаріи, есьмо въ
можности давати наилучшіи зигарки
знави въ цѣломъ свѣтѣ, повизше по-
ловини цѣны. Треба користати зъ такъ рѣдкои слу-
чайности, щобы прійти до такъ хорошого зигарка.
Порука на 10 лѣтъ.

Списъ зигарковъ:

- 5000 цилиндрѣвъ, зигарковъ кишенивыхъ зъ най-
лѣпшого сѣрѣбногю никлю, регулѣванъ на минути,
перше 14 зр. теперъ лиш 5 25 зр. — дже сле-
дѣтла штука. Порука за добрый хѣдъ на 10 лѣтъ.
- 2325 анкерѣвъ сь 15 правдивыми рубинами знаме-
нитѣ, регулѣванъ на секунды, перше 21 зр., теперъ
7 25 зр. Окладина дже деликатна. Сѣрѣбный вѣсѣль
гравириованый. Порука на 10 лѣтъ.
- 3650 ремонтурѣвъ зъ правдивого двократного золо-
та, накручуваный безъ ключикѣвъ, сь дже дел-
катною вѣсѣльною машинерією, найдешевій и най-
лучшій зигарки въ свѣтѣ, перше 24 зр., теперъ
лиш 10 25 зр.
- 1000 анкерѣвъ зъ правдивого 13-лугового сѣрѣла
пробованый черезъ ц. к. урядъ монетарный, на 16
рубинѣвъ, дже добре регулѣваный. Перше 27 зр.,
теперъ 12 40 зр.
- 1400 правдивыхъ ремонтурѣвъ зъ правдивого 13-
лугового сѣрѣла, накручуваный безъ ключика, упри-
вилѣвана машинерією зъ правдивого никлю, регу-
лѣванъ на секунды, по нечуваной еше цѣнѣ, пер-
ше 35 зр. теперъ 16 50 зр.
- 4200 французскихъ будачнихъ зигарковъ столовыхъ,
вѣ сь галазующимъ апаратомъ, перше 12 зр., те-
перъ лиш 4 80 зр., дже цѣный для каждой роди-
ны, для каждого ремѣтника.

Каждое, хотяишь наименше замовленье залаго-
дусєя точно въ сєй часъ. Треба якъ найскорше за-
мѣляти. На доказъ, що сєй ановъ по мас на цѣли
нѣякого обманства, обявуємося, ескоро зигарки не
сподобаетя, приняти ихъ назадъ а грошѣ звернути.

Th. Schmeikal,
Wollzelle 33. Wien

Курсъ збѣжа

зъ дня 25 л. червня 1883.

Цѣна за 100 кильогрѣмовъ.		
	зр. кр.	ар. кр.
Пшеница червона . . .	9 60	10 —
Жито	9 40	9 85
Ячмінь	5 80	6 30
Овесъ	8 —	—
Гречка	6 —	6 80
Кокорудва стара . . .	—	—
нова	—	—
Просо	6 75	10 —
Горохъ до варки . . .	—	—
паст.	—	—
Сочевиця	—	—
Фасоля	—	—
Бѣбъ	8 —	15 —
Вика	6 45	7 15
Конюшина (перевѣса)	90 —	110 —
Анжъ	—	—
платокій	—	—
Кмивъ	—	—
Рѣпакъ зимовый . . .	13 25	14 —
лѣтний	—	—
Рѣпъ (Львовка)	14 —	16 —
Насѣнь львине	—	—
Насѣнь конопляно . .	—	—
Хмѣль за 100 кил. . . .	—	—

Въ администраціи „Дѣла“ мо-
жна достати слѣдуючій працѣ бл. п.
Володимира Барвѣньского :

1. СКОШЕННІЙ ЦВѢТЬ (вып-
ущенъ зъ Галицкихъ образковъ),
цѣна 1 зр.
 2. БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ,
образокъ зъ Галицкого житя,
цѣна 80 кр.
 3. ОТЧИТЪ ВЪ 100-ЛѢТНІИ
РОКОВИНЫ ЦѢСАРЯ ЙО-
СИФА II. 17 (29) надоліста
1880, цѣна 25 кр.
 4. ВЕСѢДА ВЫГОЛОШЕНА НА
НАРОДНОМЪ ВѢЧУ РУСИ-
НѢВЪ 18 (30) надоліста 1880
о економичныхъ сиравахъ, цѣ-
на 15 кр.
- Дохѣдъ зъ першого твору при-
значає Родина покійника на па-
мятникъ нагробный, зъ дальшихъ
же трехъ працѣ на стипендію им.
Володимира Барвѣньского. (5—?)

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО

пѣдъ Вѣдень р. 1683.
Написавъ Стефанъ Качала.
Цѣна 20 кр.
Достати можна въ адми-
нистраціи Дѣла.

ОБРАЗКИ

на преміи для дѣтей

порукає
К. М. Вознякъ
во Львовѣ ул. Орменьска ч. 6.
(на противъ „Народного Дому“),
сотка по 60 кр., 1 зр., 1 зр. 60 кр.,
2 зр. 50 кр. и 3 зр.

- (19—?) Такожъ
- МОЛИТВОСЛОВЫ для дѣтей по 15 кр. шт.
- „ „ „ большій 20 кр. шт.
- „ „ „ молодежи 30 кр. шт.
- МОЛИТВОСЛОВЫ для молодежи
- оправинъ въ подотно сь вытискомъ
„Нагорода пыльности“ по 35 кр.
- МОЛИТВЕННИКИ народный
по 20 кр. штука.
- При замовленяхъ образковъ
выше 10 зр. отсылаю франко.
- Сь почтєніемъ
К. М. Вознякъ.

Банкъ краевый

КОРОЛЕВСТВА ГАЛИЧИНЫ И ВОЛОДИМИРИИ
СЪ ВЕЛ. КНЯЖЕСТВОМЪ КРАКОВСКИМЪ.

подає до вѣдомости, що повѣтъ або громада, памѣри-
юча затыгнути пожичку въ облигаціяхъ комунальныхъ
Банку краевого, отримає на кождоразовє бажанье отъ
Дирекціи сєго Банку друкованый формуляръ, пѣсѣла ко-
трыхъ подана о пожичку, ухвада, акты пожичковѣ и
инші документы уложенои бути мають.

Выдѣлу повѣтвой або Зарядѣ громадскій зво-
лять протє упередити о намѣреню своѣмъ затыгнути
згадавой пожички передовѣсмъ Дирекцію Банку крае-
вого, а наведеній формуляръ будутъ безъ проволони
осєужъ Дирекцією почтою высланій.

Банкъ краевый

КОРОЛЕВСТВА ГАЛИЧИНЫ И ВОЛОДИМИРИИ
СЪ ВЕЛ. КНЯЖЕСТВОМЪ КРАКОВСКИМЪ.

откликнувшись на оголошєніе Выдѣлу краевого зъ дня
15 ого с. м., замѣщєній въ писемлахъ публичныхъ, по-
дає до прилюдной вѣдомости, що зачинаючи отъ дня
2-ого липня с. р., щодєнно сь вынѣткомъ свѣтъ, буде
залагоджувати слѣдуючій чинности :

- 1° скупѣ векслѣвъ;
 - 2° удѣлюванье пожичокъ речничевыхъ на заставѣ
панєрѣвъ публичныхъ;
 - 3° удѣлюванье пожичокъ зъ откритога кредиту
обезпеченога публичными панєрами;
 - 4° пририманье панєрѣвъ публичныхъ и вартостей
до переходаня;
 - 5° пририманье гѣтовки на рахунки переказовѣй,
выплатимъ Банкомъ за „чекими“ на бажанье або за
10 ти дневнымъ выпѣдженьемъ;
 - 6° пририманье гѣтовки на локацію отсѣткову;
 - 7° удѣлюванье пожичокъ въ облигаціяхъ кому-
нальныхъ повѣтамъ и громадамъ (а такожъ — за со-
лидарнымъ поручуваньемъ повѣтовъ або громадъ —
корпораціямъ и институтамъ опертымъ на законѣ зъ
дня 9 цѣвтя 1873);
 - 8° есконтъ панєрѣвъ публичныхъ выслєсованныхъ
и купѣвъ незапавшихъ.
- Отдѣлъ ипотечный Банку краевого буде отгоре-
ный сейчасъ по выданю зъ стороны Выдѣлу краевого
присѣловъ о удѣлюваню пожичокъ ипотечныхъ въ ли-
стахъ заставныхъ, що въ властивѣмъ часѣ буде ого-
лошенє.

Бюра Банку будутъ отворєнъ для публики отъ
години 9-ои рано до 2-ои сподудня.
(Передрукъ не буде платитись.)

Литографіи бл. п. Володимира Барвѣньского мы
вже розѣслали тымъ, що до сєго часу ихъ собѣ буди замованъ.
По причинѣ, що пересылка почтова насъ о много больше коштьє,
якъ мы надѣлялись, змѣняемо цѣну якъ слѣдує : 1 примѣричкѣ безъ
пересылки 50 кр., сь пересылкою нефранкованю 62 кр., сь
пересылкою франкованю 88 кр. — Прєсимо о вчаснй замѣ-
вленія, бо обсталованю лиш пєвєлийкій накладъ литографій.

„МЕРТВІИ ДУШѢ“

гумористична повѣсть **Миколая Гоголя** сь портрє-
томъ автора и „Словомъ отъ Выдавничтва“ (278 сто-
рѣнъ великой 8 ки).

Цѣна 1 зр. 80 кр.; сь пересылкою почтовою 2 зр.

Достати можна въ администраціи „Дѣла“ и въ
книгарни Ставропигіиской.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

для Галичины и Буковины,

зарегистрованє общество сь неограниченою порукою.

купєе и продає Листы довговѣ, точно по дневномъ курсѣ; есконтєє ку-
пѣны тыхже листѣвъ, купѣны листѣвъ державныхъ навѣтъ передъ речни-
цемъ и векслѣ; удѣляє пожички и задатки на гипотеку; приримає гро-
шевѣй вкладки :

- a) на книжки щадничі по 6%.
- b) на бѣжучій рахунокъ (conto corrente) за 30, 14, и 3-дєв-
нымъ выпѣдженьемъ по 6%, 5% и 4%.

Заставниччє отдѣленьє того Заведєня удѣляє пожички на
заставы, а имено : цѣний ефєкты, дорогоценности, вырѣбы фабричій и рєшє-
ничій и всякіе предметы, маючи цѣвности.

Бюра Заведєня въ власномъ домѣ при улицѣ Орменьской н-рѣ 2,
на 1-ѣмъ поверсь.